

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ธรรมะทุกประเภท

ทางด้านตะวันออกרון พระนี่เป็นยังงัถ้าไม่ได้บอกเอาผ้ากั้นศาลาตะวันออก
นี่ไม่ต้องกั้นกันนะ พระเหล่านี้มีแต่เปรตหัวก้นเต็มวัดเต็มวา ต้องได้บอกทุกอย่าง ไม่
บอกทำไม่ได้ไม่มีความคิดปัญญา ด้านตะวันออกרוןจะตายไปไม่ใช่อิฐปูนนี่นะ...คน
บอกแล้วจึงมาทำมันไม่เกิดประโยชน์อะไร ความคิดของตัวเองไม่มี เรื่องกับพระกับ
เณรนี่เราจะตายอันนี้ละ หนักมากจริง ๆ ความเชื่อซ่านี่ เฮ้อ นี่เห็นไหมพอดูละ
ค่อยบุ่มบ่าม ๆ ออกมามันเกิดประโยชน์อะไร ไม่ได้ใช้หัวคิดปัญญาของตัวเองเลย มา
ศึกษาเพื่ออะไรก็ไม่รู้นะ อยู่ไปยั้งนั่นแหละ อยู่ไปกินไปนอนไปชั้ไปเยี้ยวไปอย่างนั้น
แหละ เยี้ยวราดไปตามทางอย่างนั้น เยี้ยวไม่หาที่เยี้ยว ชั้ไม่หาที่ชั้ก็ไม่รู้ หรือชั้ราดไป
ตามกุฎิกี่ไม่ทราบแหละเราไม่ได้ขึ้นไปดูกุฎิ

อะไร ๆ ต้องบอก อะไร ๆ ต้องบอก อันนี้ละเราหนักจริง ๆ นะ แล้วพระเณร
หลังไหลมามากต่อมาก ไหลมาเรื่อย ๆ นะให้แบก มากี่เหมือนซุงทั้งท่อน ๆ กลิ้งมา
เลยนะ หูมีตามีไม่สนใจดูไม่สนใจฟังไม่สนใจคิดนี่ กิเลสมันโง่ขนาดนั้นเชียวเหอถึงได้
หลับหูหลับตาก็ฆ่ากิเลสได้ พระพุทธเจ้าของเราโง่ขนาดนั้นเชียวเหอ สอนพุทธบริษัท
ถึงจะโง่ลงทุกวัน ๆ ภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ผู้หญิงผู้ชาย ลูกศิษย์ของตถาคตมี
แต่โง่ ๆ อย่างนั้นเหอ ฉลาดไปทางกิเลสทั้งนั้น เป็นพวกเทวทัตทำลายศาสนาก็คือ
พวกเรานี้

ใครฉลาดยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าในโลกธาตุนี้ จอมปราชญ์คือศาสนานั่นเอง แต่
เวลามาสอนโลกทำไมถึงเป็นอย่างนี้โลก แม้แต่พระแต่เณรตั้งใจมาอบรมศึกษาทำไมได้
หน้าได้หลังอะไรเลย งุ่มง่ามตัวมเตี้ยมอยู่อย่างนั้น อยู่ไปกินไปนอนไปวันหนึ่งไม่เกิด
ประโยชน์อะไร ไม่คิดหน้าอ่านหลัง ไม่ว่าประชาชนญาติโยมพระเณรนะ พอ ๆ กัน วัน
นี้เปิดให้ฟังอีกสักแห่งหนึ่ง มันพอ ๆ กัน อยู่ก็ไม่มี ความหมาย เคว้งคว้างคว้านั้นคว้านี้
หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ ประพฤติตัวเหลวแหลกแหวกแนวเข้าไปทุกวัน ๆ แล้วหาสาระที่
ตรงไหนที่จะมาเป็นที่ยึดที่เกาะ ความดีไม่มีในหัวใจในกายวาจา

ศีลธรรมมีอยู่ไม่ยึดไม่เกาะไม่นำไปปฏิบัติตัว แต่อยากดิบอยากดีอยากได้หลัก
ได้เกณฑ์ เอาหลักเกณฑ์มาจากไหน กิเลสเคยสร้างหลักเกณฑ์ให้คนได้รับความสุข
ความเจริญมีที่ไหนบอกมา มันทำโลกให้ลุ่มจมมาสักเท่าไรแล้วกิเลสยังไม่เข็ดไม่หลาบ
กิเลสอาการแสดงออกมีแต่เรื่องของกิเลสออกทำงาน ๆ ทั้งนั้นธรรมะออกไม่ได้ ถูก

ลือกกฤษฎาแจ่วอยู่ในห้องซัง ธรรมะออกมาแสดงตัวไม่ได้มีแต่กิเลสออกแสดงตัว ยิบเย็บใช้แล้ว ๆ เต็มเนื้อเต็มตัวทำยังไง เราจะหวังเอาความสุขความเจริญจากที่ไหนเมื่อมีแต่กิเลสซึ่งเป็นพิษเป็นไฟเผาไหม้ตลอดเวลา ทั้งอากัปภิกิริยาทุกอย่างมาจากจิตใจ เราจะหาสารประโยชน์อะไร

ให้พากันคิดกันอ่านซิ ธรรมะพระพุทธเจ้ากระเทือนโลกมานี้ได้ ๒,๕๐๐ กว่าปีแล้วนี้ ไม่ได้กระเทือนจิตใจของเราบ้างหรือ ทำไมจึงอยู่ไปอย่างนั้นเหมือนสัตว์สาราสังไม่ได้สนใจในอรรถในธรรมในความดีเพื่อเจ้าของเลย เตรีตเตร่เร่ร้อนเคว้งคว่างหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะใดพอ ๆ กันหมด กิเลสเหยียบหัวทั้งนั้นแหละ พูดถึงกิเลสนี้เรากันฟันจริง ๆ นะไม่ใช่เล่น ๆ นะ เอาจริง ๆ นี้ กับกิเลสนี้เป็นคู่เดือดคู่แค้นกันจริง ๆ มาเดี๋ยวนี้ก็ใส่กันเดี๋ยวนี้ตุ้มเลยพังเลย กิเลสไม่พังเราพังเท่านั้น ให้ถอยกันไม่ถอย เข็ดขนาดนั้นนะ จึงได้นำความเข็ดหลาบของกิเลสทำลายคนนี้มาให้ท่านทั้งหลายได้ฟัง ยังว่าเล่นอยู่หรือเดี๋ยวนี้

มันซังอยู่ในห้องซังเหมือนปลาตกปลาช่อนซังไว้ในหม้อ ยัวเยี้ย ๆ อยู่ในหม้อสนุกสนานอยู่ในหม้อ ยังไม่รู้ว่าหม้อนี้มันจะถ่ายไปเป็นหม้อไหนอีก นี่ก็เหมือนกันนั้นซิ มันเหมือนปลาอยู่ในหม้อ สนุกสนานรื่นเริงบันเทิงกันอยู่ในหม้อ พอตกจากหม้อนี้อแล้วก็เข้าหม้อน้ำร้อน มันเป็นอย่างนั้นแหละเดี๋ยวนี้ โห ทุกข์ นะ ทำยังไงศาสนาไม่มีความหมายเลย กิเลสตีแหลกหมด ๆ แม้แต่พระแต่เณรในวัดในวาก็แหลกไปตาม ๆ กันหมดจะทำยังไง อย่าว่าแต่ประชาชนญาติโยมพระเณร ไม่เว้นทั้งเขาทั้งเราทุกคนนั้นแหละ กิเลสเหยียบหัวอยู่ด้วยกันทุกคน ใครจะรอดดีที่ไหนไม่มีทางดีถ้าไม่แก้มัน ให้พากันต่างคนต่างแก้ซิ

ถ้าเรื่องของกิเลสแล้วไหลเลย ๆ ถ้าเรื่องของอรรถของธรรมไม่เอาไหน ๆ ไม่มีจริงมีจิงแหละ ๆ แหละ ๆ ถ้าเรื่องของกิเลสแล้วจริงจิงมากทุกอย่างนะ อากัปภิกิริยาทุกอย่างจริงจิงหมด สนใจหมด หูก็จ้องตาก็มอง จมูกกลิ่นกายสัมผัสสัมผัสแต่เรื่องของกิเลสด้วยความสนใจ ๆ ทั้งนั้น หาความจริงจิงในอรรถในธรรมไม่มีเราจะหาสาระมาจากไหน กิเลสทำสาระอะไรให้คนบ้างไม่เห็นมีนี่

นี่จะตายวันไหนรู้ไหมละพวกเรานะ อยู่ในศาลาหลังนี้ตายทั้งนั้นนะ ตายก่อนตายหลังกันเพียงเท่านั้นไม่เห็นมีอะไร แล้วตายแล้วจะไปเกิดที่ไหน เวลานี้เรามาจากที่ไหนมาเกิดที่นี่ ออกจากนี้แล้วจะไปเกิดที่ไหน ไม่รู้ทั้งมาไม่รู้ทั้งไปไม่รู้ทั้งอยู่ เคว้งคว่าง เวลาอยู่นี้เรามีหลักมีเกณฑ์อะไรบ้างในจิตใจของเรา ศีลธรรมไม่มีในใจเอาอะไรมาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ มีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวายภายในจิตใจ ตายไปแล้วจะไปไหน ถ้าไม่จมลงในนรก เรายังรอดพระพุทธเจ้าอีกหรือว่านรกไม่มี

พระพุทธรเจ้าองค์ศาสดาทุก ๆ พระองค์มาตรัสรู้ในธรรมทั้งหลาย บอกรรมมี สวรรค์มีพรหมโลกนิพพานมี บาปมีบุญมีด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีเว้นแม้พระองค์เดียวที่ไม่ สอนเรื่องเหล่านี้ แล้วเรายังอวดเก่งอยู่หรือว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี ยิ่งกล้าทำความชั่วซ้ำลามก โดยไม่สะทกสะท้าน ตายแล้วใครจะไปจมถ้าไม่ใช่เรา พระพุทธรเจ้าไม่จมนะ พวกเรานี้ พวกจะจมนะ

มันชินขามันเลยด้านไปหมดแล้วเดี๋ยวนี้กับศีลกับธรรมไม่สนใจนะ เรื่องกิเลสนี้ เก่งมากยิ่งตียิ่งตื่นเวลานี้ ยิ่งเป็นบ้ากันทั้งบ้านทั้งเมืองนะ โลกนี้กว้างแสนกว้างมันก็ ร้อนแสนร้อนนะซิ มันคับแคบอยู่ที่หัวใจของโลกนั้นแหละ ผู้ทำผิดอยู่ที่ใจ ความ เตือดร้อนจึงไปกองอยู่ที่ใจ ไม่ว่าจะเศรษฐกิจ กฎมพี พ่อค้า ประชาชนคนธรรมดา ร้อนอยู่ที่ ใจด้วยกันทั้งนั้น เต็มอยู่ในหัวใจนี้ เพราะกิเลสอยู่ที่นี้ กองพินกองไฟอยู่ที่นี้ ถ้าแก้ก็ แก้กันที่นี้ซิ

พอตื่นขึ้นมามันอยากแล้ว มันอยากอะไรดูหัวใจบ้างซิ ไม่ดูจะรู้ได้อย่างไร เอาไป คิดนะ ตื่นขึ้นมามันอยากอะไรก่อนพิจารณาซิ มันอยากอรรถอยากธรรมหรืออยาก เรื่องของกิเลส อยากเรื่องของกิเลสทั้งนั้น ๆ กิริยาแสดงออกป็นเรื่องของกิเลสที่ จะทำลายเราทั้งนั้นไม่มีเรื่องศีลเรื่องธรรม นี่ซิมันน่าทุเรศนะ

พระพุทธรเจ้าศาสดาองค์เอกไม่มีความหมายเลย ธรรมที่สอนไว้ไม่มีความหมาย ไปกองอยู่กับกิเลส กิเลสกว้านเอามาตีตลาดแหลกหมด รับเหมาหมด พวกเรานี้พวก สิ้นค้าของกิเลสรับเหมาทั้งนั้นแหละ มันเอาพินเอาไฟเผาไหม้ ความโลภก็ไหม้อยู่ที่ หัวใจ ได้เท่าไรไม่พอจนตาย ราคะตัณหาก็ไม่พอ เต่าแก่ชราจนจะเข้าโลงยังขอลอก มาเต็นรำกับเขากอีกได้สัก ๒ นาทีก็เอา นั้นเก่งไหมกิเลส มันยอมเมื่อไร จะเข้าโลงยัง ต้องออกมาอีก ขอลอกมาเต็นรำเสียก่อนได้สักครู่หนึ่งก็เอา มันเก่งไหมกิเลสมันยอม เมื่อไร กิเลสไม่ได้แก่คร่ำคร่าชราจะ เราต่างหากแก่เราต่างหากทุกซ์ กิเลสไม่ได้ทุกซ์นี้ เราต้องพิจารณาให้ตีสิตัวของเรา

วันหนึ่งคืนหนึ่งอยู่ไปกินไปเกิดประโยชน์อะไร ไม่คิดอ่านไตร่ตรองเจ้าของบ้าง เกิดประโยชน์อะไร แล้วเจ้าของเสียด้วยเป็นผู้รับผิดชอบเจ้าของ ไม่มีใครรับผิดชอบ นะ ตัวเองเป็นผู้รับผิดชอบ พระพุทธรเจ้าเป็นแต่เพียงผู้บอกผู้สอน ใครจะเอาไม่เอาก็ เป็นเรื่องของคนนั้น กรรมของสัตว์เท่านั้นเอง ใครจะตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวเองให้ดีให้ ตั้งหน้าตั้งตานั้น เราอย่าตื่นโลกตื่นสงสาร โลกนี้โลกกิเลสทั้งนั้นแหละมันหลอกหลวง สัตว์โลกมานี้มากต่อมากแล้วแหลกเหลวไปหมด

วันนี้พี่น้องทั้งหลายมาจากทางไกลทางไกลได้ฟังธรรมะทุกประเภทวันนี้ เพราะ กิเลสมีทุกประเภทเต็มอยู่ในศาลาเราหลังนี้แหละ ก็ต้องเทศน์ฆ่ากิเลสนั้นละไม่ได้ฆ่าคน

แต่ก็เสสอยู่กับคนที่ต้องกระเทือนคนบ้าง ต้องขอภัยด้วยนะ เอาละวันนี้เทศน์เพียง
เท่านี้ละ เทศน์มากกว่านี้ไม่ได้หมดภูมิแล้ว หลวงตาบัว ป.๓ เอาละพอ พอแล้ว ลง
เวทีมาแล้วก็ขี้มธรรมดา ขึ้นเวทีแล้วต้อยเลย ลงเวทีแล้วก็ธรรมดาเหมือนนักมวย
ต่อไปนี้ให้พระนะ